

ทำไมเจตคติถึงออกมาไม่ดีเท่าที่ควร

ในช่วงเทอมจิตตะ คุณครูที่มคณิศาสตร์ได้ประชุมกันเรื่องผลเจตคติของทีมีในช่วงสัปดาห์ 1-5ที่ผ่านมา ซึ่งจะพบว่า ป.4 ห้อง1และห้อง 3 ผลเจตคติออกมาไม่ค่อยดีเท่าไรหรอก เด็กมีความไม่ ยากเรียน และไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูสอน ประมาณ 30 – 40 เปอร์เซ็นต์ของห้อง เมื่อเทียบกับห้อง1 และ 2 ผลออกมาเป็นที่น่าพอใจ เด็กส่วนใหญ่มีความอยากเรียนและเข้าใจในสิ่งที่ครูสอนประมาณ 80-90 เปอร์เซ็นต์ของห้อง ซึ่งห้อง 1และห้อง 3 เป็นห้องที่วิวสอน จึงทำให้ตัววิวเองเกิดแรงผลักดัน ในการอยากทำให้เจตคติในเทอมวิม้งชาติขึ้นกว่าเดิม ครูสุได้พาวิวใคร่ครวญถึงสาเหตุที่ทำให้ผลเจต คติของวิวออกมาไม่ดีเท่าที่ควร ว่าน่าจะมาจากสาเหตุอะไรแล้วเราจะแก้ปัญหานั้นอย่างไร ซึ่งเรา คาดการณ์กันว่าสาเหตุน่าจะมาจาก.....

เทอมจิตตะเป็นเทอมที่เราปรับแผนการสอนอย่างเต็มรูปแบบ ปรับแผนให้ตรงกับหนังสือญี่ปุ่น มากขึ้น มีหนังสือเป็นแกนหลักให้คุณครูคณิศาสตร์ใช้อิงตาม ซึ่งแผนที่เราเคยใช้ในปีการศึกษาที่ผ่านมา ไม่ได้อิงในหนังสือเรียนภาษาญี่ปุ่นทั้งหมด ทำให้เราต้องคิดแผนการสอนใหม่ให้ตรงกับในหนังสือเรียน ญี่ปุ่น ทำให้วิวต้องสอนแผนที่สร้างขึ้นใหม่ ไม่มีประสบการณ์เป็นตัวช่วย ไม่มีความเข้าใจในตัวแผนที่ ชัดเจนเหมือนที่ผ่านมา จึงทำให้ตัววิวเริ่มเกิดความกังวล ไม่มั่นใจในการสอน ไม่มั่นใจในสิ่งที่ตนเอง เข้าใจในแผนที่นั้นๆ ว่าสิ่งที่ตนเองเข้าใจในนั้นถูกต้องหรือไม่ และอีกประเด็นหนึ่งที่เป็นตัวทำให้ปัญหาที่ เกิดขึ้นในเรื่องของความไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจ ในการสอนเริ่มขยายวงกว้างออกมากขึ้นคือการที่เราแยกกัน พิมพ์แผน และไม่ได้ทำความเข้าใจให้ตรงกันที่ชัดเจนเลยทำให้ปัญหาเรื่องการไม่เข้าใจแผนของวิว กลายเป็นปัญหาใหญ่ และต้องรีบแก้ไขโดยด่วน

ในเมื่อเราพบสาเหตุของปัญหาแล้ว วิวต้องคิดต่อไปว่าแล้วตัววิวเองจะแก้ปัญหานี้ในเรื่องนี้ อย่างไรดี เนื่องจากปัญหานี้วิวไม่สามารถแก้ปัญหได้ด้วยตัววิวเองเพียงคนเดียว วิวจึงได้ปรึกษากับ ครูจุ่มครูคูวิชา ว่าเราจะแก้ปัญหานี้เรื่องนี้อย่างไรดีเพื่อที่ในเทอมวิม้งชาติเจตคติจะออกมาเป็นที่น่าพอใจ มากขึ้น เด็กมีความอยากเรียนและเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น เราจึงพูดคุยถึงวิธีการในการแก้ปัญหานี้ ในเรื่องนี้ ในเมื่อปัญหาเกิดจากการที่วิวไม่เข้าใจแผน เข้าใจแผนไม่ชัดเจน เนื่องมาจากการแยกกัน

พิมพ์แผน เราจึงตกลงกันว่าเราจะมาพิมพ์แผนร่วมกันเพื่อที่ว่าตอนที่เราทำแผนร่วมกันเวลาที่วิวไม่เข้าใจตรงไหนเราวิวจะได้ถามพี่จุ่มเพื่อเคลียร์ความเข้าใจให้ชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ในเทอมวิม้งสา วิวกับพี่จุ่มเราจึงต้องวางแผนการทำงานของเรามาให้ชัดเจนโดยการหาเวลาว่างที่ตรงกันเพื่อมาสร้างแผนการสอนและทำความเข้าใจไปพร้อมๆ กัน โดยเราได้ช่วงเวลารวันพฤหัสบดีคาบ 6-7 และวันศุกร์คาบ 5-7 ที่เราจะมาเขียนแผนและทำความเข้าใจแผนด้วยกัน ตอนที่เราทำแผนร่วมกันเราจะปรึกษากันทุกเรื่องเช่น โจทย์ในชั้นต่างๆ การคาดการณ์คำตอบ ความรู้ที่นักเรียนควรจะได้จากแผนนี้ เมื่อมีสิ่งที่ไม่เข้าใจหรือไม่แน่ใจ วิวจะถามครูจุ่มในเรื่องที่วิวสงสัยและไม่เข้าใจให้ได้คำตอบที่ทำให้วิวเข้าใจในทุกกระบวนการต่างๆ มากที่สุด คำถามที่วิวมักจะถามครูจุ่มเป็นประจำคือ ถ้าเด็กคาดการณ์คำตอบออกมาเป็นแบบนี้เราจะทำอย่างไรต่อดี? การที่เด็กทำโจทย์ในข้อนี้ไม่ได้เป็นเพราะ **concept** เรื่องใหม่ที่เรากำลังสอนหรือเพราะ **skill** ที่ติดตัวเด็กมามันไม่เพียงพอที่จะนำมาทำโจทย์ของเรา? ในแผนนี้เด็กต้องได้เรื่องอะไร? การถามคำถามในสิ่งที่วิวสงสัยมันช่วยให้เราวิวเหมือนซ้อมสอนไปในตัว เพราะแต่ละคำถามที่วิวถามครูจุ่ม เกิดจากการจินตนาการว่าถ้าตัวเองสอนตามขั้นตอนที่เราเรียบเรียงขึ้นมาแล้วจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง เด็กจะทำโจทย์ของเราไปในทิศทางไหนบ้าง วิธีคิดที่นักเรียนคิดขึ้นมาจะเป็นวิธีอะไรบ้าง ถ้าตรงไหนที่วิวไปต่อไม่ถูก วิวก็จะนำมาตั้งคำถามถามครูจุ่มทันที การทำแบบนี้มันทำให้วิวมีความเข้าใจในตัว **concept** ในเรื่องที่จะสอนมากขึ้น มีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น และอีกเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยวิวได้ดีในเรื่องของการทำความเข้าใจแผนคือการ **observe** วิวจะตั้งเป้าหมายในการ **observe** ทุกครั้งว่าวันนี้อยากสังเกตอะไรเป็นพิเศษหรือตั้งคำถามว่าทำไมครูจุ่มถึงทำแบบนี้ ทำไปเพื่ออะไร ทำไปแล้วจะได้อะไร วิธีนี้จะทำให้เด็กเข้าใจมากขึ้นใช่ไหม และวิวก็พยายามหาคำตอบให้ดีเพื่อที่วิวจะสามารถนำไปปรับใช้กับห้องที่วิวสอนได้บ้าง

เหมือนทุกอย่างมันกำลังจะไปได้สวยแต่แล้วทางที่เราเดินมาอย่างเรื่อยๆ กับเจอสสิ่งกีดขวางสิ่งกีดขวางนั่นคือ ฝุ่น **pm 2.5** ฝุ่นได้เปลี่ยนแปลงตารางการทำงานของตัววิวและของครูจุ่ม จากช่วงเวลาที่ว่างตรงกันกลายเป็นอีกคนหนึ่งสอน อีกคนหนึ่งว่างสลับกันไปแบบนี้ตลอดเลยทำให้ช่วงเวลาที่เราต้องมาทำแผนร่วมกันไม่มีอีกแล้ว เราจึงต้องกลับการทำงานของเรามาเป็นแบบเดิม คือการแบ่งกันพิมพ์แผน ทำให้บางแผนสิ่งที่วิวสงสัยไม่ได้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนมากขึ้น แต่วิวก็ยังพยายาม

ถามครูจุ่มในเรื่องที่วิวสงสัยให้ได้มากที่สุด เพื่อที่นักเรียนจะได้ **concept** เหมือนๆ กันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่มันอาจจะยังไม่เพียงพอที่จะทำให้วิวหายสงสัยได้ และตัววิวเองก็ยังไม่สามารถทำความเข้าใจในตัว **concept** ได้ด้วยตนเอง จึงทำให้ตอนที่วิวสอนวิวเกิดความไม่มั่นใจในกระบวนการสอนของวิว และไม่มั่นใจใน **concept** ที่วิวต้องการจะสื่อออกไปหรือสื่อสารให้เด็กไม่ครบถ้วน ขาดกระบวนการหรือขั้นตอนต่างๆ ไป

และแล้วก็มาถึงช่วงเวลาที่ต้องประเมินเจตคติในทอมวิมังสาอีกครั้ง ในตอนนั้นวิวกลับไม่ได้คาดหวังว่าเจตคติจะออกมาดีขึ้น ถึงแม้ว่าการวิจัยครั้งนี้จะเป็นไปเพื่อเจตคติก็ตามเพราะวิวคาดเดาได้ว่าเจตคติไม่น่าจะดีขึ้นเท่าไรหรอก เพราะการสอนของวิวช่วงหลังยังเกิดปัญหาเรื่องนั้นอยู่ ยังไม่ถูกแก้ไขให้ครบกระบวนการตั้งแต่แรกจนจบ และเมื่อผลออกมาปรากฏว่ามันดีขึ้น แต่ดีขึ้นเพียงเล็กน้อยมากๆ เท่านั้น วิวถือว่าไม่เปลี่ยนแปลงไปเลยดีกว่า ซึ่งถ้าสรุปแล้วแสดงว่างานวิจัยครั้งนี้ของวิวไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากเจตคติไม่ได้ดีขึ้นตามที่เราวางเป้าหมายไว้ ถ้ามองว่าเสียใจหรือเปล่า วิวก็ตอบได้ว่าก็เสียใจที่ตัวเองทำให้เด็กมีความรู้สึกที่อยากเรียนและเข้าใจมากขึ้น แต่วิวกลับไม่รู้สึกเสียใจกับวันเวลาที่เรายพยายามทุ่มเทเพื่อพัฒนาผลของเจตคติของตัวเองเลยสักนิด วิวกลับคิดว่าตัววิวเองได้ประสบการณ์การทำงานที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถของตัวเองที่สามารถนำไปพัฒนาต่อได้ ถึงแม้ว่างานวิจัยครั้งนี้จะไม่ประสบความสำเร็จก็ตาม ตัววิวเองได้เรียนรู้อะไรต่างๆ มากมายในช่วงที่วิวทำแผนร่วมกันกับครูจุ่ม ครูจุ่มได้ทำให้วิวเข้าใจและได้เรียนรู้เรื่องต่างๆ มากมายเช่น การเขียนแผนที่ดี การทำโครงสร้าง **concept** เรื่องต่างๆ ซึ่ง **concept** บางเรื่องเป็นเรื่องที่เรานำมาสอน ป.4 เป็นครั้งแรกซึ่งแน่นอนวิวไม่เคยสอนแน่ๆ แต่ว่ามันก็ไม่ได้ทำให้วิวกังวลตอนเข้าห้องสอนมากนัก เพราะวิวก็ได้เข้าใจในเรื่องของ **concept** มากขึ้น ได้ทบทวนตนเองตลอดว่าตนเองควรจะทำอะไรบ้างในห้อง แต่ไม่ใช่ว่าวิวจะไม่สนใจเรื่องเจตคติอีกแล้ว วิวก็ยังอยากที่จะทำให้ตัวเลขมันลดลง

ตอนนี้วิวก็ยังมีเรื่องที่ตนเองสงสัยหลังจากทำวิจัยในครั้งนี้จบ สิ่งที่วิวสงสัยนั่นคือ ถ้าเราทำแผนร่วมกันตั้งแต่ต้นทอมถึงท้ายทอม วิวจะสามารถทำให้เจตคติห้อง 1 และห้อง 3 ดีขึ้นหรือไม่ ถ้าให้วิวคาดเดาคำตอบวิวก็คงต้องว่าน่าจะดีขึ้น ถึงแม้ว่างานวิจัยจะจบลงไปแล้ว วิวยังคงคิดว่าเรายังคง

ต้องการการทำแผนร่วมกับคูวิชาแบบนี้ต่อไปอีกเรื่อยๆ เพราะการทำงานร่วมกันแบบตอนแรกมันช่วย
ตัววิวได้เยอะมาก และวิวยังคงอยากพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น อยากเป็นครูที่ดีขึ้นกว่านี้อีก

ทำอย่างไรเจตคติจึงจะดีขึ้น?